

תענית כ' סיון

שמתענים בו על הריגת הקדושים

ביום התענית, כמו שכתוב, "אנשי אמונה אבדו וכו'". "אבד חסיד מן הארץ וכו'" וכן הרבה. ועל בן מרבין להזכיר זכות שוכני עפר, כמו שכתוב, "זכר לנו ברית אבות, ברית ראשונים וכו' וכו' עשה למען אלהינו שוכני עפר", כדי להמשיך עלינו כח הרוח הקדוש של הצדיקי אמת וזכותם הרבים עד שנובה למצא המנהיג האמתי וכו' שעל ידי זה עקר התקון בנ"ל, כי על ידי התענית ממשיכין שלום, כמו שמבאר בסימן קע"ט על מאמר רבותינו ז"ל מרבה צדקה מרבה שלום. ועל ידי השלום נובה למצא המנהיג האמתי, כי עקר העלמת הצדיק האמת הוא מרבוי המחלקת כידוע.

גם על ידי התענית מכניעין מזונא דגופא נגד מזונא דנשמתא, כי כשזוכין למצא את הצדיק האמת אזי זוכין על ידו לאמונה שלמה וכו', עד שזוכין לשיר של חסד הנ"ל שעל ידי זה נכנע מזונא דגופא וכו', אבל כשאין זוכין למצא הצדיק האמת אזי צריכין להתענות הרבה. ועל ידי התענית שמשיכין תאוות אכילה, על ידי זה נכנע מזונא דגופא וממשיכין קדשת הצדיק, שהוא בחינת מזונא דנשמתא, ועל ידי זה יזכה למצא על ידי שהמשיך עליו קדשתו על ידי התענית שהוא בחינת מזונא דנשמתא, כי אז ביום התענית המוח, שהוא הנשמה, נזון תחלה (כמו שכתוב במקום אחר).

ועל בן תקנו זה התענית על הריגת ישראל בסיון שאז קבלו ישראל את התורה ואחר כך קלקלו מיד בחטא העגל שבא על ידי שלא השתדלו לחפש היטב פראוי את קדשת משה בנ"ל ועל ידי זה באו כל החרבנות וכל הריגת ישראל, רחמנא לצלן, ועל בן מתענין אז בסיון שהוא קבלת התורה לתקן זאת.

וזה בחינת כ' סיון שמתענין בו על הריגת הקדושים, כי עקר ההריגה היה על חטא הנ"ל על שהתירשלו לבקש ולחפש את הצדיקי האמת שהוא בחינת משה שהיה בימיהם, שהם בחינת נביאי אמת.

כי הצדיק האמת ממשיך תורה בכל דור, שהוא בחינת רוח הקדוש, בחינת ברור המדמה, שעל ידי זה עקר שלמות האמונה שהוא קיום העולם בנ"ל.

והמשכת התורה הוא על ידי יחודא דקדשא בריך הוא ושכינתה ועקר היחוד על ידי נפשות ישראל המתפשטים ומבקשים אותו באמת עד שמוצאים אותו בכל פעם ומשברים מניעות ובאים ביגיעות אליו בכל פעם כדי לקבל ממנו תורת אמת שהוא בחינת רוח הקדוש שעל ידי זה בעצמו הצדיק ממשיך תורה, כי מקבץ נפשותם בחינת ולקח נפשות חכם וגורם על ידי זה יחוד הנ"ל, כי מעלה הנפשות בבחינת מ"ג ועל ידי זה ממשיך תורה וכו' וכו"ל (כמו שמבאר בהתורה אשרי השגחה בסימן י"ג עין שם).

אבל כשאין הנפשות משתדלים לבקשו ולילך אחריו, אזי אינו יכול לעשות היחוד לחמתיק הדינים ואז מתנגדים חס ושלום הדינים הקשים - עד שמכריחין למות ולהרג על קדוש השם כמה וכמה נפשות ואזי על ידי מיתתם וחרירתם נעשה היחוד הנ"ל, כמבאר (בסימן רס) בענין נפש היה הוא שמו וכו', עין שם.

ומזה היה כל רבוי ההריגות ושפיכות דמים הרבה של ישראל ובשביל זה מתענין בב' סיון, כי התענית הוא תשובה ועקר תקון התשובה אי אפשר כי אם על ידי הצדיק האמת, כמבאר בדברי רבותינו ז"ל כמה פעמים.

וזה עקר הצעקות שצועקין ומתפללין ומרבין בסליחות

(ליקוטי הלכות, שלוחן ה', לו)